

Milí bratia a sestry, isto ste už mnohí zakúsili istú opustenosť, keď ste potrebovali cítiť pri sebe nejakého človeka. Nielen vtedy, keď ste niečím trpeli, ale keď vás tlačila vlastná vina, možno aj hanba, čo sme spravili, alebo komu ublížili. Túžili sme po čím rýchlejšom odpustení a pokoji.

Po takom istom pokoji túžil svet, a Boh mu ho poslal – v podobe svojho Syna.

Nepokoj zažíva svet od samého počiatku, keď človek nedokázal prekonať pokušenie moci a neposlušnosti a vybral si inú cestu, ako mu ponúkol Boh. Ale bez dobrého sprievodcu sa bojíme ísť cez tmavý les sveta naplneného hriechom. Preto spolu s hriechom rástla aj túžba, aby sa náš sprievodca vrátil a zapálil nám svetlo.

A Boh nenechal na seba čakať, len si vychoval človeka, aby bol schopný prijať vytúženého sprievodcu. Preto sa dnes končí smútok nevesty čakajúcej na svojho ženích, lebo konečne prišiel, aby sa s ňou mohol tešiť, aby bol pri nej, ako jej opora a ochrana.

Ženích prišiel, ale nevšimol si ho každý, len tí, ktorých srdcia boli otvorené na Boha, tí, ktorí čakali ženícha, nie len jeho dary – chudobní pastieri, Traja králi a pod. Nečakali do rána, ale hneď utekali, aby sa s ním stretli.

Naozaj svet ponorený do tmy prežíva neustály strach. Tí hore, ktorí stoja pod lampami zo zlata sa boja príšery, alebo zlodejov či hladných krkov, ktoré by mohli vyliezť zo tmy. Tí dole zasa hrôzy a neistoty svojej existencie. Možno aj preto celý svet uteká, aby ho nič nedobehlo, aby utiekol pred tou tmou. Len škoda, že nemá v ruke lampu, a keď bude takto utekať ďalej, raz sa potkne a veľmi si ublíži.

Vianočná kázeň

Napísal Michal Marhefka

Pondelok, 07 December 2009 07:45

Preto by si mal sadnúť a počkať na svetlo. To prichádza práve v tieto dni. Všetko to naháňanie nachvíľu prestáva a ľudia si pri spoločných stretnutiach uvedomujú, čo je v ich živote dôležité: láska, blízki, dobré vzťahy. Toto zamyslenie by nemalo trvať len krátko, ale by malo priniesť pokoj aj do ďalších dní. Ináč by žiadne sviatky nemali zmysel. Nie je to pauza v maratóne, ale obrat, kedy chceme ďalej pokračovať správnym smerom.

A kam? No predsa za Svetlom – Ženíchom, za tým ktorý nám prináša pokoj a radosť. Vedť len s ním majú zmysel aj naše vzťahy. Kristus prichádza, aby upokojil svet. Pastieri to pochopili a prišli k nemu, k jasliam. Rovnako sme prišli aj my. Tak sa otvorme milostiam Božieho dieťaťa. Tu nemáme čo stratiť, ba aj čas, ktorý Ježišovi venujeme bude posvätený v náš prospech.

Nezmyselnosť všetkého naháňania a strachu pekne vykresľuje Vianočná rozprávka Charlesa Dickensa. Starý lakomec Scrooge nechápe, na čo sú Vianoce, lebo len sa zháňa za peniazmi. Až traja duchovia mu ukážu, o čom sú celé sviatky, o čo však on prichádza svojím behom a strachom a čo ešte môže stratiť. Otočí svoj život zo dňa na deň o 180 stupňov a nájde blízkych ľudí i radosť zo života.

Keď chceme my prežívať stálu radosť, čerpajme ju z Betlehemskeho pokoja. AMEN.